अनियोग्ये नियुक्तेन राज्ञा रामं विवासितं ।
सभार्यं जनकः श्रुत्वा परितप्स्यत्यहं यथा ॥ ७ ॥
वृद्धश्चैवाल्पपुत्रश्च वैदेहीमनुचिन्तयन् ।
सोऽपि शोकसमाविष्टो नूनं त्यक्ष्यति जीवितं ॥ ८ ॥
विदेहराजस्य सुता तथा दीना तपस्विनी ।
दुःखस्यानुचिता दुःखं वने पर्युद्विजिष्यति ॥ ९ ॥
नदतां भीमघोषाणां निशासु मृगपक्षिणां ।
निशम्य नादं संत्रस्ता राघवं संश्रयिष्यति ॥ १० ॥
स मामनाथां विधवां नाद्य जानाति धार्मिकः ।
रामः कमलपत्राक्षो जीवनाशमितो गतः ॥ ११ ॥
साहमद्यैव दिष्टान्तं गमिष्यामि पतिव्रता ।
इदं शरीरमालिंग्य प्रवेक्ष्यामि हुताशनं ॥ १२ ॥
तां ततः संपरिष्वज्य विलपन्तीं तपस्विनीं ।
व्यपनिन्युः सुदुःखार्त्तां कौशल्यां व्यवहारिकाः ॥ १३ ॥
तैलद्रोण्यां तदामात्याः संवेश्य जगतीपतिं ।
राज्ञः सर्वाण्यथादिष्टाश्चक्रुः कर्माण्यनन्तरं ॥ १४ ॥
न तु संकलनं राज्ञो विना पुत्रेण मन्त्रिणः ।
सर्वज्ञाः कर्तुमीषुस्ते ततो रक्षन्ति भूमिपं ॥ १५ ॥
तैलद्रोण्यां तु सचिवैः शायितं तं नराधिपं ।
हा मृतोऽयमिति ज्ञात्वा स्त्रियस्ताः पर्यदेवयन् ॥ १६ ॥